

ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר

מ"ט טעם יין הונגרי, אותו לא ישעו כבר העולם" תורות וספרים של רבי חנן מאומן זצ"ל ואנשיו. סגולה גדולה לשרי ולהגיד ג' נח נקמ נקמ מאומן ~הדף דרוש גניזה~ לעילוי נשמת הניה בת רחוק א"ה. yayinhungari@yahoo.com

050-8411040
050-4525196
מחיר 200 ₪
03-9472317

לה. צריך האדם לזכר היטב היטב כל ימי חייו, בכל יום ויום, את יום צאתו מארץ מצרים, כמו שכתוב "למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים" וכי, זְהִינוּ מִה שִׁפָּא מִמִּצְרַיִם קָדָם הַיָּזְרָק בַּחֲסוּדוֹ, שֶׁמִּצְמַת זֶה עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר. כִּי בְּכֹל יוֹר וָיוֹר תִּקֵּב אִם לְרֵאוֹת אֵת עֲצָמוֹ פֶּאֱלוֹ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם, כִּי עַל כֹּל אִם עוֹבֵר כֹּל הַיָּלְל, עַל-כֵּן צָרִיכִי לִזְכַּר כְּכֹל יוֹם גֶּזֶל חַסְדוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁהוֹצִיא מִמְּקוֹם שְׁהוֹצִיא, שִׂיה בְּחִינַת יִצְיָאֵת מִצְרַיִם; וְאַף-עַל-פִּי שֶׁעֵתָה עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, אִף-עַל-פִּי-כֵּן בִּנְדָאֵי הַחֲסֵד וְהַטּוֹבָה שֶׁעֵשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹדֵאֵי אֵינּוֹ לְרַקִּי, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק שְׁצִירָה עֵתָה לְעֵבֵר כִּעֲנִינִים אֱלֹהִי וְלִתְנַסּוֹת בְּקֶדְשׁ, אֲבָל סוּף כֹּל סוּף יִגֹּמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵת שְׁלוֹי, וַיִּזְכֶּה לְהַתְקַרֵּב לְעַבְדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִמְצָא כֹל אַבְדוֹתָיו בְּשִׁלְמוֹת, כִּי זָכַר אֱלֹקֵינוּ יְקוּם לְעוֹלָם (שם).

כ. עיקר יציאת מצרים היא בחינת שרירות תאות ממוז, ולזפות לתקון העשירות דקדושה. וזה כל בחינת הקרבן-פסח, ועל-כן בפסח נתתקן תאות ממוז (הל' תפילה הי"ד אות ז').

כז. מה שאוכלין כרפס, שהוא מין ירק, קדם הסעודה, ואחר-כך אחר פוס שני אוכלין מצה - זה מרמז על תיקון חטא אדם הראשון, שבתהילה נאמר בו "ואכלת את עשב השדה", ונדודעו איבריו, עד שאמר לו השם יתברך אחר-כך: "בצעת אפיק תאכל לחם", שרמז לו שעל-ידי יגיעות ועבודת של תורה ומצות, על-ידי-זה תתברר האכילה ממאכל בהמה לבחינת מאכל אדם, שיזכה על-ידי-זה להקצרת הרצון פני"ל (שם אותיות כב לב).

א. עיקר הגאולה של יציאת מצרים ועיקר הנסים ונפלאות שהיו אז, ששֶׁד המַעַרְכֵּה נבטל הטבע וגלה השגחתו יתברך בעולם, הכל נמשך מבחינת קץ האחרון, הינו מאוד ההשגחה שתתגלה לעתיד, כי אז תתבטל הטבע לגמרי. וזה בחינת שבת, שהוא עלמה דאית, שְׂפָלוֹ שָׂבוֹת, שְׁמִשְׁם מִמִּשְׁךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּיכּוֹל אֹרֵךְ הַשְּׂגָחָה כִּי"ל. ועל-כן גם פסח נקרא שבת, כמו שנאמר "מִקְטָרֵת הַשַּׁבָּת", כִּי עֵקֶר תְּקוּף הַנֶּסֶם שֶׁל פֶּסַח נִמְשָׁךְ מִשַּׁבָּת. ועל-כן קורין לשבת שלפני פסח שבת הגדול, על שם הנס, כי כל הנסים של יציאת מצרים, שנקראים 'גדולות' כמבואר בפנים, הכל נמשך משבת (הלכות נטי"י שחרית, הלכה ב, אות ז').

ב. עיקר בדיקת החמץ ובעורו הוא, שצריכין לבקר כל הספרות הזרות הנמשכין מבחינת תִּכְמוֹת הַשְּׁבִיעִי, ולידע בידועה שלמה שהכל מתנהג רק בהשגחה לכה, ועל-ידי-זה מתבטלין כל הגליות וכל התשכות, כי כשנתגלה השגחתו יתברך בעולם אזי אין שום חֶשֶׁךְ כָּלל, כי עיקר האור הוא השם יתברך, ואזי לילה כיום יאיר, כמו שיהיה לעתיד, בחינת "ויהי לילת ערב ידה אור". ועל-כן הלילה של בדיקת חמץ, פטול הטבע, קרא התנא אור לארבעה עשר' - אור דיקא (שם אות ח).

ג. על-ידי שנוהרין מחמץ שבעת ימים

ח ג ח פ כ ש ר ו ש מ ח !